

„Чудесни подвизи Азбучка Првог у тридесет слова“, Дејан Алексић

Читање нас учи новим стварима, води у маштање и чува од невоља

Ова књига говори о доживљајима једног необичног цара. Ако се питате по чему је он тако необичан – био је неписмен. Замислите, цар, а не уме ни да пише ни да чита! То му у почетку уопште није сметало – слова су му била досадна, а читање губљење времена. Али, други људи су почели да га исмевају, и онда је одлучио да уз помоћ учитеља сваки дан научи по једно слово.

Прво слово – сви знамо које је – слово А, научио је тако што је стално зевао од досаде говорећи: „Ааааа.“ Пошто није знао ниједно друго слово, то је искористио странац који га је преварио да му прода чудесног ветра који уз звиждук ређа слова у реченице. Цару је то било драже него да заиста учи, и на крају је био преварен. То што не зна слова почело је скупо да га кошта. Чак му се ругала и рођена баба.

Мени није било јасно зашто он не жели да учи да чита и зашто не иде у школу, него има свог учитеља. У школи су и другари, па је сво учење занимљивије. Чак га је тај учитељ учио редом азбуку, па дуго није могао да напише никакву реч осим „бу“, „баба“ или „бадава“ – и та реч га је скупо коштала. Нас је учитељица учила редом: А, М, И, Т, О, и са тим словима смо склапали многе речи већ на почетку.

Цар се ипак трудио да напредује, и слова је учио на занимљиве начине – нека су га подсећала на разне речи, а нека на облике. На пример, слово О личи на пола ђеврека, а слово Т се добије кад стојиш и рашириш руке. Круна коју је био изгубио личи на слово Ш.

Испричаћу вам како је вратио своју круну. Једног дана срео је преваранта који му је узео круну. Био је део једног позоришта, заједно са другим преварантом који му је нудио чудесног ветра. Припремала се представа где је варалица требало да глуми цара. Ту се цар прерушио у пастира и понудио се да глуми у представи. Примили су га у групу.

Када је дошло време да представа почне, цар је променио свој текст и открио варалице. Узео је назад своју круну. Тада више није био цар без круне, као ни неписмен. Баш тог дана учио је своје последње слово. Свима у публици га је рекао: „Шшшш!“ А они су у тишини слушали шта је цар имао да каже – а то је било да га од тог дана сви могу звати Цар Азбучко Први.

Цар је наставио дуго да влада и чита. Чак је написао и једну књигу: „Чудесни подвизи Азбучка Првог у тридесет слова“. Од срца препоручујем да је прочитате. Читање нас учи новим стварима, води у маштање и чува од невоља. Тако и ја – читам, па шта? Од читања се расте. Од читања се смеје. Нек нас радује читање!

„Чудесни подвизи Азбучка Првог у тридесет слова“, Дејан Алексић

Слова свуда око мене

